

اللہ تعالیٰ نا حضرت ابراہیم کی آزمانا

توریت شریف : پیدایش 22

22

1 انہاں ساریاں گلاں توں بعد اِس طرح ہویا کہ اللہ تعالیٰ حضرت

ابراہیم کی آزمایا تے آخیا، ”اے ابراہیم!“

انہاں جواب دتا، ”جی، میں حاضر آں۔“

2 فر اللہ تعالیٰ آخیا، ”تُوں اپٹے گھلے پترے اسحاق

کی، جس کی تُوں بھوں پیار کرٹا این، نال کہنی کے

موریاہ نے علاقے وچ جا. اُتھے پہاڑاں وچ اک پہاڑ پر

جیہڑا میں تُکی دَسساں، پترے نی قربانی چائی دے۔“

3 حضرت ابراہیم سویرے سویرے اُٹھے، تے قربانی

کی ساڑنے واسطے لکڑیاں چیریاں، تے اپٹے کھوتے

پر لدیاں. فر اپٹے نوکراں وچوں دواں کی تے اپٹے

پترے حضرت اسحاق کی نال کیندا، تے اُس جغہ

در گئے جیہڑی اللہ تعالیٰ انہاں کی دسی سی۔

4 تہریئے دیہاڑے حضرت ابراہیم دُوروں اُس جغہ در

تکیا۔ 5 فر انہاں اپٹے نوکراں کی آخیا، ”تساں اِتھے ہی

کھوتے کول کھلو. میں تے نِکا مُنڈا اُتھے تک جائی کے

اللہ تعالیٰ اگرے سجدہ کرساں. فر اساں مڑی اچھساں۔“

6 حضرت ابراهیم قربانی نیاں لکڑیاں اپٹے پترے حضرت اسحاق نے مُونڈے پر رِخیاں، تے فر اگ تے چھری اپٹے ہتھے وچ کہنی کے دوئے اکھٹے ٹری گئے۔

7 تاں حضرت اسحاق اپٹے پیو کی آخیا، ”ابا جی!“
انہاں جواب دتا، ”جی، مہاڑیا پترا۔“

فر حضرت اسحاق پُچھیا، ”لکڑیاں تے اگ ہے وے، پر قربانی نا لایا کتھے اے؟“

8 حضرت ابراهیم جواب دتا، ”اے مہاڑیا پترا، اللہ تعالیٰ آپوں ہی اُس قربانی واسطے لایا

دیسے۔“ تے دوئے پیو پتر اکھٹے ٹرنے رہے۔

9 ٹرنے ٹرنے او اُس جغہ پر پُہنچے جیہڑی اللہ تعالیٰ حضرت ابراهیم پر دسی سی۔ انہاں اُتھے قربانی دیتے

آلی اک جغہ بنائی، تے لکڑیاں ترتیب نال رِخیاں۔ فر

انہاں اسحاق کی بنی کے قربانی دیتے آلی جغہ پر رخی شوڑیا،¹⁰ تے چھری پکڑی کہندی تانکہ اپٹے پترے کی

ذبح کرن۔¹¹ اُسے ویلے رب نے فرشتے آسمانے وچوں

حضرت ابراهیم کی واز دیئی کے آخیا، ”ابراہیم، ابراهیم!“

اُنہاں آخیا، ”میں اِتھے حاضر آں۔“
 12 فرشتے آخیا، ”تُوں اپنا ہتھ مُنڈے پر ناں چَلا، تے
 اِس نال کُج نہ کر! مِکی ہُن اے ثابت ہوئی گیا کہ تُوں
 اللہ تعالیٰ کولوں ڈرنا ایں، کیئانکہ تُوں اپٹے کہلے پُترے
 کی اللہ تعالیٰ نی راہ وِچ قربان کرن تُوں پچھے ناں ہٹیا۔“
 13 حضرت اِبْرَہِیمِ نظر اُپر کیتی، تے اِک دُنہ تکیا جس نے
 سِنگ چہاڑی وِچ پھسے وے سُن. اُنہاں جائی کے اُس کی
 پکڑیا، تے اپٹے پُترے نی جغہ اُس نی قُربانی کیتی۔ 14 اُنہاں
 اِس جغہ نا ناں ”رب عطا کرسی“ رخیا، تے ہالے تک اے
 مثال مشہور اے کہ ”رب اپٹے پہاڑ پر دیٹے آلا اے۔“
 15 فِر رب نے فرشتے آسمانے وِچوں دُوئی واری حضرت
 اِبْرَہِیمِ کی واز دیئی کے 16 آخیا، ”رب آخٹا اے کہ:
 تُوں اے کم کیتا کہ اپٹے کہلے پُترے کی وی قُربان
 کرنے تُوں پچھے ناں ہٹیا. ہُن میں وی اپٹی زات نی
 قسم کھاٹا آں 17 کہ میں تُکی بھوں برکت دیساں.
 تہاڑی نسل اِتنی بدہاساں جتنے آسمانے پر تارے
 اُن، تے جتنی سمندر نے کنارے پر ریت اے۔ تے

تہاڑی اولاد اِپڑے دُشمٹاں پر فتح حاصل کرسی۔¹⁸ تے
تہاڑیاں نسلان نے وسیلے نال دُنیا نیاں ساریاں قومان
برکت کِہنسٹن، کِیٹانکہ تُوں مہاڑی گل مَنی اے۔“

¹⁹ حضرت اِبراہیم تے حضرت اسحاق نوکراں

کول مڑی کے آئے، تے اُنہاں ساریاں نال بیر
سبع در گئے۔ فر حضرت اِبراہیم اُتھے ہی رہے۔

²⁰ کج مُدت تُوں بعد حضرت اِبراہیم کی اے خبر

پہنچی کہ ”تساں نے پہراؤ نحور نی بیوی ملکاہ وچوں
مُنڈے جمے ان،²¹ یعنی کہ اُس نا پہلوٹھی نا پُتر

عُوض، تے اُس نا پہراہ بوز، تے قمُوئیل (جیہڑا آرام نا

پیؤ سی)،²² کاسد تے حزو تے فِلداش تے اِدلاف تے

بَتُو ایل۔“²³ اِس طرح ملکاہ تے نحور نے اے اٹھ پُتر

پیدا ہوئے۔ (بَتُو ایل رِبِقہ نا پیؤ سی.)²⁴ نحور نی لُونڈی

نا ناں رُومہ سی۔ اُس نے کہار وی مُنڈے پیدا ہوئے،

جِنہاں نے ناں طِبَخ، جاحم، تخص تے معکہ ان۔

نور-ے-کشمیر

اللہ تعالیٰ اپنا فضل ترے امن پاک نبیاں نے ذریعے انسانیت پر ظاہر
کیتا۔ اسان نا دلی مقصد اے کہ اس پیغام کی پھیلا یا جائے۔
اسان خوشی نال عیسیٰ المسیح نے بارے وچ تُساں نال گل
کرساں، یا تُساں نال دُعا کرساں، یا تُساں نی مدد کرساں۔

<https://m.me/noor3kashmir> WhatsApp +447726104324 <https://noorekashmir.com>